

[Else-Merete Ross.]

stået mange uklart, hvordan man skulle skaffe de unge ret til en bolig i en boligknap tid, kan det vel være rimeligt, at ministeren får adgang til at yde statsgaranti ud over de fastsatte rammer for at fremskaffe de fornødne lejligheder til boligsparerne.

Selv om jeg er positivt indstillet til unges boligret gennem opsparing, generer det mig dog, at andre sparsommelige unge, som har måttet sætte deres penge i egen uddannelse i stedet for på en boligkonto, derved bliver dårligere stillet med hensyn til boligret. Kan ministeren ikke finde en udvej for disse unge til også at opnå en boligret, f. eks. gennem dokumentation af, hvad de selv har sparet op og anvendt på studier, og derefter en afdragsordning på et lån til boligindskud?

I det radikale venstre har vi altid været meget inresserede i, at lejere kunne overtage den ejendom, de boede i, på andelsbasis. Selv om boligministerens mulighed for at yde lån til dækning af andelshavernes indskud nu nedsættes med 5 pct., er vi alligevel glade for ordningen. Der er bare det mærkelige, at det synes, som om lejere foretrækker at skaffe sig lånene på anden måde end gennem boligministeriet. Det skulle vel ikke være ministeriets arbejdsgang, der gør, at denne udmærkede låneordning benyttes så sjældent?

Ministeren siger selv, at der henstår uløste problemer, og at nogle af dem er henvist til behandling i udvalg. Det ville have været en fordel, hvis f. eks. spørgsmålet om en eventuelt forkortet løbetid for prioritetslån allerede nu var afgjort, da det efter nogles mening ville betyde mere end en sænkning af lånegrænserne og i alle tilfælde burde behandles i sammenhæng med den foreslåede stramning af lånegrænserne. Jeg har set, at nogle indvender, at en kortere løbetid for prioritetslån først vil få virkning på lang sigt. Men det gælder vel for alle de finansielle skærper, vi gennemfører, at de ikke får umiddelbar virkning på det øjeblikkelige byggeri. De skærpede regler, vi vedtog i foråret, er endnu ikke slået igennem, og den yderligere skærpelse, vi nu eventuelt får gennemført, kommer først til at virke i 1966.

I mit parti er vi meget interesserede i

at få undersøgt alle muligheder for at nedsætte byggeriets omkostninger, og vi finder det derfor godt, at også spørgsmålet om indeksregulerede prioritetslån, som i mit parti har vakt interesse, bliver underkastet en sagkyndig vurdering.

Vi har tidligere peget på, at faggrænser og lønnsformer i højere grad burde tilpasses efter moderne byggeteknik, således at billiggørelsen af byggeriet ikke hindres. Mon det ikke er et spørgsmål, vi kan se nærmere på under udvalgsarbejdet?

Kommunernes hjælp til boligindskud for familier med lave indtægter og for børnerige familier vil jeg gerne vente med at tage stilling til, indtil der foreligger flere oplysninger i udvalget. Det er klart, at ændringerne i lånegrænserne gør det vanskeligt for disse familier at klare et forøget indskud; men da de samme familier formodentlig også vil have svært ved at klare huslejen, er det sandsynligt, at begge spørgsmål bedst løses i forbindelse med huslejeloven.

Den tidligere højtærede boligminister talte sidste år om, at han tænkte på en total omlægning af hele tilskudsordningen, så det er jo muligt, at planer i den retning vil foreligge ret snart. I alle tilfælde vil jeg gerne have sikkerhed for, at økonomisk svagt stillede familier tilgodeses på tilstrækkelig tilfredsstillende måde, før jeg tager endelig stilling til denne del af lovforslaget, og jeg vil gerne tilslutte mig, hvad det ærede medlem hr. Hastrup sagde om de tanker, der er kommet frem i den familiepolitiske betænkning angående aftrapning af tilskud, og mener absolut, vi må have disse spørgsmål behandlet i udvalget. Der vil jeg også gerne have at vide, hvor mange mindstbemidlede der har fået fordel af den bestemmelse, vi indførte sidst om, at hver tiende ledige lejlighed i ældre socialt byggeri må forbeholdes dem; jeg er bange for, at det ikke er så farlig mange. Jeg synes, det er glædeligt, at man i det sociale byggeri er kommet til den erkendelse, at det er rimeligt at give beboerne en vis værdisikring af deres boligandel eller boligindskud. Det kunne jo være, at denne forståelse kunne smitte af andre steder, hvor andre folk ønsker at skaffe sig noget, der er værdisikret.

Sammenfattende kan jeg sige, at det radi-